

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 48.

Sjette Session.

36te Møde.

Tredagen d. 17de December.

(Forts.)

Ordføreren (fortsat): Naar der navnlig siges, at de, som eie eller have i Arve eller Livsfæste 2 Tdr. Hartkorn, skulle være valgbara i den første Klasse, falder det naturligt under den samme Indvending, som jeg forrige Gang havde Leilighed til at gaae imøde, at der trækkes en skarp Grændse, en Grændse, der vil beroe paa 1 Album Hartkorn, uden at der kan gives noget Svar paa, hvorfor den trækkes der. Men, er det end ingenlunde nogen afgjørende Grund til at forkaste en Grændse, som jeg tidligere har udviklet, saa var det jo dog netop Noget, som blev gjort gjældende imod Regjeringens og Udvalgets Forslag ved en Bestemmelse af en Census, at man der kom til saadanne skarpe Grændser. Jeg seer derfor ikke, hvorfor man af den Grund skal forandre Forslaget, og saa dog falde ind under samme Banfælgelighed igjen. Noget lignende gjælder længere nede i Forslaget. Thi, naar der siges, hvormeget der skal udredes, derunder indbefattet alle Naturalhydelser, saa vil man jo netop faae en Mængde af disse Beregninger over Naturalhydelseres Ansættelse til Penge med, hvis Banfælgelighed med saamegen Styrke blev gjort gjældende fra flere Sider mod Ordføreren, da Sagen forrige Gang blev behandlet, og med Hensyn til hvilke jeg endnu skal bemærke, at denne Banfælgelighed just er mere slaaende, naar Tælen er om de Formuende, som yde noget Betydeligt, ligesom det i Reglen kun er de Formuende, der have at yde deslige Naturalier, og ikke dem, der staae i den laveste Klasse af borgerlig Formue = Selvstændighed. Naar der fremdeles staaer i samme Forslag, at der skal regnes med, hvad der er udredet til det under en anden Commune hørende Skole-

og Fattigvæsen, saa er det en Betragtning, som Udvalget, efter hvad der blev bemærket forrige Gang, ikke seer sig istand til at gaae ind paa. Vi formene, at det forholder sig ganske rigtigt, naar man seer Sagen fra det conservative Standpunkt alene, at en Mand er berettiget til at regnes blandt de forholdsvis Formuende og rimeligvis Conservative, hvad enten han har Eiendom i een Commune, eller den er spredt i flere. Men, naar der skal tages Hensyn til, at der skal gjøres communale Interessers gjældende, er det naturligt, at der ved Valg af Bestyrelsen til en Commune ikke tages Hensyn til, at en Mand muligt i en anden Commune bestodder Saameget, at han kan have stor Interesse af, at det der gik meget godt. Det forekommer mig derfor, at der kun kan tages Hensyn til det, han i samme Commune eier og yder, alene med Undtagelse af det Hensyn, der gjøres nødvendigt ved vort forviklede Skolevæsen, der krydser Sognegrændserne paa saa mangfoldige Måder, og hvorom jeg forrige Gang tillod mig at fremhæve det Fornødne. En anden formel Betænkelse imod Forslaget er den, at det giver en heel lang og, som det synes mig, ikke nødvendig Forklaring over, hvorledes Sogneforstanderne skulle vælges paa 6 Aar, saaledes, at de første Gang valgtes skulle afgaae efter tre Aars Forløb osv., hvilket Alt forekommer mig at indeholdes saa klart i den i § 11 givne Henvisning til den oprindelige Communallov, at jeg ikke tror, at nogen Misforstaaelse i saa Henseende er at befrygte. — Med Hensyn til det under 8de Afstemningspost stillede Forslag, nemlig det principale, skal jeg bede om Tilladelse til at bemærke, at dette ligeledes gaaer ind paa en Valgbarheds-census, og at derfor Udvalget, af de samme Grunde, som allerede ere anførte, ikke seer sig istand til at gaae ind derpaa. At iøvrigt en Deel af